

- Пройвнил е дѣлътъ на люднѣтъ ми:
Какъ го отчужди отъ мене!
Вмѣсто да отдаде раздѣла внигѣтъ ми.
- (5) За то не ще да имашъ ти нѣкоя който
да тури важе съ жрѣбне
Въ събраннето Господне.
- (6) Вий кито пророчествувае, не проро-
чествувайте, казватъ:
Нѣма да пророчествувае на тѣхъ!
Срамътъ нѣма да се отдалечи.
- (7) О ти що се наричашъ домъ Якововъ,
Смаилъ ли се е Духътъ Господень?
Таквизъ ли сѣ дѣлата му?
Думатъ ми не праватъ ли добро на око-
гози който ходи право?
- (8) И по напрѣдъ люднѣтъ ми се повдигнаха
като врагове;
Грабите кожухътъ отъ дрехата
На обѣз които заминаватъ безъ страхъ,
Когато се връща отъ бранята.
- (9) Женитѣ на люднѣтъ ми истлаеняхте отъ
приятнитѣ имъ домове;
Отъ чадата имъ отвѣхте славата ми за
всегда.
- (10) Станѣте та тръгвайте, защото нѣ е та
почивката ви:
Щонеже се омрси ще се изгуби,
И даже ще жестоко погубаване.
- (11) Ако ходи нѣкоя по вѣрвѣтъ и говори
лъжи,
И казва: Ще ти пророчествувамъ за
вино и сикера,
Той наистина още е пророкъ на тѣзи
людне.
- (12) Наистина ще съберѣ веткии тебе, Я-
кове;
Наистина ще приберѣ остаткитѣ И-
раилевъ:
Ще ги тури наедно като овци Восор-
ски,
Като стадо вервѣд оградата имъ:
Рголтмъ шумъ ще направятъ отъ мно-
жеството на чловѣцитѣ.
- (13) Който разбила възлѣзе прѣдъ тѣхъ;

Разбихъ, и мвнхъ прѣзъ портата,
И изаѣзожъ прѣзъ нея;
И царѣтъ имъ замнхъ прѣдъ тѣхъ,
И Господъ глава на тѣхъ.

ГЛАВА 3.

- И рѣкохъ: Слушайте сега, глатарии
Яковови,
И началници на Израилевѣтъ домъ:
«Не е ли за васъ да познавате съдѣтъ?»
- (2) Вий които мразите доброто и обичате
злото,
Конто одирате кожата имъ отъ върху
тѣхъ,
И пльгъта имъ отъ коститѣ имъ;
(3) Конто поязждатъ още и пльгъта на лю-
днѣтъ ми,
И дерете кожата имъ отъ върху тѣхъ,
И скрупувате коститѣ имъ,
И ги насичате като за котелъ,
И като месо въ гърнето.
- (4) Тогазъ ще изникатъ къмъ Господа, но
не ще да ги послуша;
И даже ще скрие лицето си отъ тѣхъ въ
снова вѣрме,
Защото се докараха злѣ въ дѣвнията си.
- (5) Така говори Господъ:
«Заради пророцитѣ които правятъ люднѣ-
тъ ми да заблуждаватъ,
Конто схаватъ съ збѣитѣ си и викатъ:
Миръ,
И, ако не тури нѣкоя въ устата имъ
вѣщо,
Прогласяватъ бой противъ него,—
- (6) За то яещъ ще бѣде у васъ вмѣсто ви-
дѣние,
И тъмнина у васъ вмѣсто проречение;
И «слъщето ще заиде върху пророцитѣ,
И деньтъ ще се сирачи върху тѣхъ.
- (7) Тогазъ ще се постыдятъ гледачитѣ,
И ще се засрамятъ чародѣитѣ;
И ще ги кримтъ уснитѣ си всички тѣзи,
Защото нѣма отвѣтъ отъ Бога.

Гл. 1; 15.
Втор. 32; 8, 9.
Иса. 30; 10.
Амосъ 2; 12, 7; 16.
Втор. 12; 9.
Лев. 18; 25, 28.
Иер. 3; 2.
Иез. 13; 3.

Гл. 4; 6, 7.
Иер. 31; 10.
Иер. 36; 37.
Осея 3; 5.
Иса. 52; 12.
Иер. 5; 4, 5.
Псал. 14; 4.

Иез. 11; 3, 7.
Псал. 18; 41.
Прит. 1; 28.
Иса. 1; 15.
Иез. 8; 18.
Зах. 7; 13.
Иса. 56; 10, 11.
Иез. 13; 10.
22; 25.
Гл. 2; 11.

7; 15.
Иез. 13; 18, 19.
Иса. 8; 20, 22.
Иез. 13; 23.
Зах. 13; 4.
Амосъ 8; 9.
Псал. 74; 9.
Амосъ 8; 11.